

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

STRESS OP DE CAMPING!

Een blijspel in drie bedrijven

door

Berty Tonnaer-Mommers

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr. 2446

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *STRESS OP DE CAMPING* op te voeren moet de naam van auteur *BERTY TONNAER-MOMMERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/017
ISBN 978-90-385-05572

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Berty Tonnaer-Mommers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames-3 heren)

OPA :

NETTIE, zijn dochter :

JONNY, zijn kleinzoon :

OMA :

FRANÇOIS, haar zoon :

YVONNE, haar schoondochter :

ASTRID, haar kleindochter :

DECOR

Links : Een verwaarloosde, oude caravan. Daarvoor drie oude tuinstoelen met tafel. Op de voorgrond een smerig klein tentje.

Rechts : Een goed onderhouden caravan. Daarvoor leuk tuinstel.

Midden achter : Een klein prieeltje met bankje.

De rest kan opgevuld worden met takken of coniferen.

EERSTE BEDRIJF

(De familie Mertens arriveert. Slepen stoelen en tafel op de bühne. Koffers, tassen, zetten alles netje op een rij. Kijken rond.)

ASTRID : Mam! Waar moet ik mijn tent opzetten?

YVONNE : Daarachter, naast de caravan, denk ik.

ASTRID : Nou zeg! Het is hier ook maar behelpen! Die plaats is toch veel te klein!

FRANÇOIS : Wij mogen blij zijn dat wij nog een plaats gekregen hebben. Dus zeur niet!

OMA : *(Kijkt speurend rond. Ziet de oude caravan naast hun, begint hard te lachen.)*

YVONNE : Pst, niet zo hard!

ASTRID : *(Astrid kijkt ook)* Wat een gammel ding! Dat valt van ellende bijna uit elkaar. Zouden zij daar nog mee op vakantie durven gaan?

FRANÇOIS : Niet iedereen heeft geld om zich een nieuwe aan te schaffen.

YVONNE : Nee, dat klopt. Maar poetsen kost geen geld. Wat een troep! Bekijk die gordijntjes eens! Oh!

OMA : Tjonge tjonge zeg! Daar kun je zes weken soep van trekken.

FRANÇOIS : Mam!

ASTRID : Was er nu echt geen andere plaats voor ons te vinden mam?

YVONNE : Nee! Zeur niet, wees blij dat wij deze nog konden huren.

ASTRID : Hopelijk vallen die mensen van hiernaast mee. Kom ik ga mijn tent alvast opzetten.

FRANÇOIS : Wacht, ik zal je even helpen. *(Samen naar achteren.)*

OMA : Jullie hebben mijn ligstoel toch niet vergeten?

FRANÇOIS : *(roept van achter)* Nee mam! Daar was geen plaats meer voor in de auto. U krijgt van ons wel een goede stoel.

YVONNE : Ja, deze hier is goed genoeg. *(Legt kussentjes in de stoelen, tafelkleed op tafel. Haalt de koffiekkan uit de koelbox. Roept.)* Pak jij even de kopjes Astrid? Drinken wij eerst gezellig koffie.

OMA : Mijn stoel moet wel in de schaduw staan, ik kan niet tegen de zon. Dat weten jullie heel goed.

ASTRID : *(Terug. kijkt. Pakt een stoel zit hem bij de burens)* Hier is geen schaduw. Hiernaast wel. Kom maar oma, dan kunt u hier zolang zitten.

YVONNE : Daar kan zij niet; allemaal koffie? *(Trekt de stoel onder oma vandaan, die net wil gaan zitten.)*

OMA : Waar moet mijn stoel dan staan?

FRANÇOIS : *(Terug)* Ik zoek zo meteen een plekje voor u, even geduld alstublieft.

ASTRID : Zolang die mensen nog niet hier zijn, kan oma daar toch liggen.

FRANÇOIS : Liever niet, ik wil in mijn vakantie geen herrie hebben.

(Auto stopt, portieken slaan open en dicht, de radio in de auto staat hard aan. De burens zijn aangekomen. Nettie gilt.)

NETTIE : Rotjong! Zo dadelijk vliegt mijn ketel soep door de auto!

JONNY : Rij dan zelf!

NETTIE : *(Op)* Verrek! Wij hebben burens! Morgen samen!

OPA : Zo te zien zijn ze al geïnstalleerd. *(Laat zich naast Oma vallen.)* De koffie klaar schat?

YVONNE : *(Onbehaaglijk)* Nou zeg!

JONNY : Wat leuk! Zij heeft ook een tent! Zetten wij de onze ernaast! Da's gezellig. *(Giechelt)* Kunnen wij ook nog bij elkaar kruipen als wij willen!

ASTRID : *(Paniekerig)* Mam! Hoor je dat? Ik wil ergens anders staan!

YVONNE : Stil nou maar.

OPA : Nettie! Zet het bier in de ijskast anders blijft het lauw. En je weet wat ik krijg van lauw bier!

NETTIE : Help eerst een handje! U altijd met uw bier! Aan iets anders kunt u niet denken! Jongen! Help eens even!

(Jonny sleept van alles en nog wat op de bühne. Opa blijft zitten. Staart oma

bewonderend aan.)

OPA : Hoelang blijf je, schone fee?

OMA : *(Kalm)* Waarom, lekkere beer?

OPA : *(Schatert)* Dat wijfje is niet op haar mond gevallen. Dat kan leuk worden!

FRANÇOIS : Mam! Alsjeblieft!

(Het toneel wordt links een chaos. Oude stoelen, plastic zakken, kisten, de familie Mertens kijkt ontzet toe.)

NETTIE : *(Gilt)* Pa! Kom verdomme met uw luie reet uit die stoel en help eens een handje! Anders kunt u naar het koude bier fluiten! Dan drinkt u het maar lauw, Voor mijn part blijft u dan op de wc plakken.

OPA : Wijven! Allemaal zijn ze hetzelfde! *(pakt een krat en verdwijnt naar achteren.)*

JONNY : *(Zoekt in alle tassen naar zwemkleding)* Ik ga zwemmen! *(Kijkt naar Astrid)*
Ga je mee? Hoe heet je eigenlijk?

NETTIE : Eerst mij helpen, ik kan ook niet alles alleen.

(Yvonne draait haar stoel om, zij kan het niet meer aanzien. François gaat weer helpen met de tent.)

ASTRID : *(Springt woest op en gilt)* Mam! Een wesp! Ah! *(Slaat in het wilde weg om zich heen.)*

YVONNE : Astrid! Niet slaan anders steekt zij! Dan kan ik ook nog met je naar de dokter! *(Probeert de wesp weg te blazen.)*

JONNY : *(Lacht)* Die is zeker nog nooit gestoken geworden! Wat een theater voor een bij! *(Vind zijn zwembroek)* Ha, hier is hij! *(Naar achter.)*

OMA : *(Zit met pretogen alles aan te kijken)* Saai wordt het niet, geloof ik.

YVONNE : Nee, maar rustig ook niet zo te zien. (*Zachtjes*) Wat een troep zeg!
Hoe kunnen die mensen daar nu nog in leven!

OPA : (*Terug met fles bier,drinkt*) Och wat doet dat goed zeg! Of een engeltje op je tong piest. Geen beter leven, dan een goed leven.

OMA : Zo te zien, blijft dat engeltje de hele dag piesen!

YVONNE : Mam! Alsjeblieft zeg!

ASTRID : (*Smeert zich vol zonnecrème*) Smeer mijn rug even in mam?

JONNY : (*Terug in zwembroek.Pakt de fles*) Kom maar hier kind, dat doe ik wel.

ASTRID : (*Gilt*) Mam! (*Razend*) Kom hier met die fles! Jou had ik niets gevraagd!

JONNY : (*Lacht,gooit de fles in haar schoot*) Hier schijtert! Wat een herrie!

ASTRID : Mam! Mijn dure crème! Rotjongen! Zit jij altijd met je poten aan andermans spullen?

YVONNE : Rustig nu maar. (*Wrijft haar zachtjes in en fluistert*) Ik wil geen herrie hier.

NETTIE : Jonny! Laat dat kind met rust! Je bent niet thuis. Je mag dadelijk mijn rug insmeren.

FRANÇOIS : (*Terug*) Zo, de tent staat op. Je kunt haar bed opmaken Yvonne.

ASTRID : Pap, ik wil gaan tennissen.

FRANÇOIS : De baan huren kost vijftien gulden per uur, denk eraan.

YVONNE : Je kunt toch daarachter op het grasveld gaan tennissen?

ASTRID : Alleen zeker!

NETTIE : (*Schreeuwt*) Jonny! Ruim je rotzooi op! (*Smijt een zak naar buiten.*)

JONNY : Mam! Ben je gek geworden? Mijn beste kleren! (*Brengt de zak naar de tent.*)

NETTIE : Ik moet hier verdomme ook alles alleen doen! Ik heb ook vakantie!

OPA : Gelijk heb je mijn kind! Geef hem maar op zijn donder!

NETTIE : Kan ik gelijk met u beginnen! U steekt ook geen poot uit om mij te helpen.

ASTRID : Mam, heeft u vijftien gulden? Ik wil een uur tennissen.

YVONNE : (*Zacht*) Nee, dat kan ook daar.

ASTRID : U heeft tegenwoordig nergens meer geld voor.

FRANÇOIS : Astrid! Let op je woorden.

ASTRID : Dat belooft een leuke vakantie te worden!

OMA : (*Neemt geld uit haar tas*) Hier vooruit! Dan ben ik voor een uur tenminste van

dat gedonder af! (*Astrid met tennis spullen af.*)

JONNY : (*Roept haar na*) Ik kom zo kijken schoonheid!

YVONNE : (*Kijkt woedend naar Jonny, die naar haar terug grijnst.*)

OPA : Zo te horen ben jij stapel op je kleinkind he wijfje?

OMA : Iets op tegen? Knulletje!

FRANÇOIS : Mam!

OPA : (*Lacht*)

NETTIE : Buurvrouw? Heb je nog een kop koffie? (*Gaat ongevraagd naast Yvonne zitten, die haar boos aankijkt.*)

FRANÇOIS : (*Ongemakkelijk*) Ik denk van wel, mevrouw.

NETTIE : Mevrouw! Zeg maar Nettie, mevrouw is thuis gebleven.

OPA : (*Gaat ook erbij zitten*) Hoelang blijven jullie?

YVONNE : Eh... Dat weet ik nog niet.

NETTIE : Weten jullie dat niet! (*Steekt een sigaret aan.*)

FRANÇOIS : Wij denken twee weken.

OPA : Dat is ook niet lang! (*Kijkt oma aan*) Ik had jou graag wat beter leren kennen.

OMA : Wie zegt dat ik dat wil?

NETTIE : Trek je van die ouwe charmeur niets aan. Hij zit achter alle vrouwen aan.

JONNY : Ik ga zwemmen! Eerst een badlaken zoeken! (*Zoekt in de tassen*) Ha! Hier heb ik er eentje! Mam, heb je nog kleingeld?

NETTIE : (*Zoekt in haar bh*) Hier! Dan laat je mij weer even met rust.

OPA : (*Gooit iets naar Jonny*) Daar vang, en wegwezen nou!

JONNY : Hoe laat eten wij mam?

NETTIE : Dat weet ik nog niet! (*Jonny af.*)

FRANÇOIS : Het is een groot zwembad, maar alles is even duur.

YVONNE : Nou ja, als het dan maar schoon is. Je weet het maar nooit met al die bacteriën, bah!

OPA : Dan ga jij zeker nooit zwemmen, snoes.

FRANÇOIS : Yvonne is overgevoelig, zij heeft meteen uitslag.

OMA : Ja, word dan vuurrood. En stikt dan van de jeuk!

NETTIE : Gezellig he.

YVONNE : (*Kwaad, begint op te ruimen. Graait het koffiekopje uit Nettie haar hand*) Gezellig!

FRANÇOIS : Wacht, ik help je even.

OPA : Ik loop even een straatje om. Zeg schoonheid, zin in een wandeling?

OMA : Wat denk je?

OPA : Dan laat ik je de camping zien.

NETTIE : Je weet niet eens of mevrouw dat leuk vindt, pap.

OMA : Ga jij soms ook van die hoge glijbaan af?

FRANÇOIS : Mam! Zoiets is voor jullie levensgevaarlijk!

NETTIE : Dat klopt, je vliegt er met een rotgang doorheen.

OPA : Maar ik vlieg toch zo graag! Wat doe je, ga je mee?

YVONNE : Mam...Je...

OMA : (*Vlug*) Okè! Kom maar. Maar wel braaf zijn hoor!

NETTIE : Hij krijgt haar nog zo gek, dat zij ook de glijbaan af durft.

YVONNE : (*ontzet*) François! Dat zal toch niet waar zijn! Jij moet haar dat verbieden!

FRANÇOIS : Het is nog lang niet zo ver! Wind je niet op!

NETTIE : Pap zorgt altijd voor verrassingen. Met pap weet je het nooit! Zo, ik ga even bij mijn vrienden verderop kijken. Daar krijg ik tenminste een lekkere kop koffie! (*Wandelt weg. Yvonne kijkt naar de troep.*)

YVONNE : Moet je dat nou zien! En daar zou ik dan twee weken tegen aan moeten kijken?

FRANÇOIS : Je hoeft helemaal niet te kijken! Ga met je rug ertegenaan zitten, dan zie je niks.

YVONNE : Had gezorgd dat je niet werkloos was geworden, hadden wij hier niet hoeven te zitten!

FRANÇOIS : Wees blij, dat mam die caravan gehuurd heeft, anders had je helemaal niets gehad.

YVONNE : En wat moet ik nu tegen mijn kennissen vertellen?

FRANÇOIS : Je kennissen?

YVONNE : Doe niet zo stom! Je weet heel goed, dat wij onze stand hoog moeten houden.

FRANÇOIS : (*Zucht*) Je heb nog steeds niets geleerd. En begrijpt, of je wilt niet begrijpen dat er geen geld meer is om je zogenaamde stand hoog te houden!

YVONNE : Dat komt door jouw stomiteit! Had mee gehuicheld, dan was je niet ontslagen! Nee, meneer moest zo nodig eerlijk zijn! Nu zit ik hier op een verdomde ordinaire camping!

FRANÇOIS : Beter hier, dan nergens! (*Astrid komt met lang gezicht terug*) Ben jij nu al terug?

ASTRID : Die baan moet je hier eerst bespreken! Ik kon vanmiddag pas! Jullie denken toch niet, dat ik om die baan gaan bedelen?

YVONNE : Probeer het vanmiddag dan maar weer.

ASTRID : Dat kan niet.

FRANÇOIS : Waarom niet?

ASTRID : Ik heb voor dat geld een terrasje gepikt. Daar zaten een paar interessante jongens. Iets anders dan die van hiernaast.

YVONNE : Dus, geen tennisgeld meer vandaag! Had je het maar moeten bewaren.

ASTRID : Moeten jullie nu alweer over geld zaniken? Ik hoor de laatste tijd niets anders meer! Mijn reis naar Parijs mocht ook al niet doorgaan! Ik schaam me dood voor al mijn vriendinnen!

FRANÇOIS : Je had de waarheid kunnen vertellen.

YVONNE : Ons gezicht verliezen bedoel je! Je moet aan het kind zijn toekomst denken.

FRANÇOIS : Ik word hier niet goed van! (*Staat op.*)

YVONNE : Waar wil jij heen? Wat ga je doen?

FRANÇOIS : Daar waar ik even adem kan halen, zonder gezeur over geld! (*Kwaad af.*)

YVONNE : Meneer is ook nog beledigd! Hij moet ergens anders ademhalen! God nee!

ASTRID : Het is allemaal zijn schuld! En reageert zich op ons af. Een rot vakantie is het! Je kunt niet surfen! Niet tennissen! En dan die troep hiernaast!

YVONNE : Wees nou maar stil! Ik zal proberen voor jou het beste eruit te halen.

ASTRID : Waar is Oma?

YVONNE : Wandelen.

ASTRID : Nee maar, oma word op haar oude dag nog sportief! Als zij maar niet verdwaaald, deze camping is erg groot!

YVONNE : Ja, maar hier zijn geen mensen van standing. Het is allemaal heel gewoon
volk.

NETTIE : *(Terug)* Foei! Wat is het warm! De mussen vallen zowat van het dak. *(Ziet
Astrid)* Ben jij nu al terug?

ASTRID : De tennisbaan was al bezet.

NETTIE : Zijn ze nog niet terug?

ASTRID : Wie?

YVONNE : *(Vlug)* Nee nog niet.

NETTIE : Oh, dan zal hij haar wel de kantine ingesleurt hebben.

ASTRID : Wie bedoelt u?

NETTIE : Je oma natuurlijk!

ASTRID : Oma? Bedoelt u ...dat uw...

NETTIE : *(Lacht)* Ja! Mijn vader is met jouw oma op stap.

ASTRID : Dat is niet waar! Vond jij dat zo maar goed mam?

YVONNE : Nou ja... eh...

NETTIE : Zeg! Je oma is best in staat om op zichzelf te passen! Waar is jouw man?
(Yvonne doet of zij haar niet hoort) Troela! Ik heb het tegen jou!

YVONNE : Wat? ..Waarom?

NETTIE : Om de nieuwe gasfles bij mij aan te sluiten. Normaal doet mijn vader
dat, maar die is de hort op!

YVONNE : *(Kortaf)* Die is...Wandelen.

NETTIE : *(Kijkt naar Astrid)* Jij zult daar wel geen verstand van hebben, hè meid?

ASTRID : Nee, zoiets heb ik nog nooit hoeven te doen.

NETTIE : Zo te zien heb jij nog nooit wat gedaan! Jij bent geloof ik, een stront
verwend nest!

ASTRID : Wie denkt u wel dat u bent?

YVONNE : Astrid! Denk aan de mensen!

ASTRID : Zij heeft zich niet met ons te bemoeien! Dat zij maar eerst haar eigen rotzooi
opruimt!

YVONNE : Astrid!

(Jonny zingend op.)

JONNY : Mam! Ik heb honger. (*mam hoort hem niet*) Mam! Honger!

NETTIE : Sluit vlug de nieuwe gasfles aan Jonny, dan kunnen jullie snel eten.

JONNY : Wat eten wij?

NETTIE : Tomatensoep.

JONNY : (*Naar achter. Schreeuwt*) Mam, wij hebben ons rot gelachen. De sonny-boys hebben voor drie dagen de tennisbaan afgehuurd. (*Terug*) Om de elite te weren!

NETTIE : Sinds wanneer hebben wij elite op de camping?

(*Astrid en Yvonne ergeren zich dood.*)

JONNY : Sinds vandaag. Nou die zijn hier vlug uitgepoept. Waar is opa?

NETTIE : Wandelen.

JONNY : Regelrecht naar de kantine zeker! Daar loopt hij nooit langs, maar altijd naar binnen.

NETTIE : Nee, hij is met die leuke oma van hiernaast gaan wandelen.

JONNY : (*Fluit*) Als dat maar goed gaat! (*Yvonne geeft ongerust tekens aan Astrid*) Zeg mam, weet je het laatste nieuws al?

NETTIE : Nee, wat mag dat dan wel zijn?

JONNY : Ankie is weer zwanger.

NETTIE : Wat, alweer!

JONNY : Ja, het vijfde al!

NETTIE : God! Wat erg! Tom is ook nog steeds werkeloos! Zijn ze al op de camping?

JONNY : Ja, ze vroeg of je straks even langs wilde komen. Tom zal niets anders te doen hebben.

NETTIE : Wat bedoel je? Tom helpt Ankie altijd!

JONNY : Ja, hij maakt aan de lopende band kindjes!

NETTIE : Jonny! Let op je woorden. Ik ga de soep opwarmen. (*Af*)

ASTRID : Wat eten wij mam?

JONNY : (*Trommelt met vingers op de tafel.*)

YVONNE : Ik wil wachten tot oma en pap terug zijn. *(kijkt opzij)* En ik wil in alle rust eten!

ASTRID : Zal ik pap gaan zoeken?

YVONNE : Waar dan! Ik weet niet waar hij heen is!

ASTRID : Hij blijft nooit lang weg! Daar komt hij al!

FRANÇOIS : *(Op)* Zijn jij nu al terug? Dat was dan een kort partijtje geloof ik.

ASTRID : U denkt toch zeker niet, dat ik in de rij ga staan om te mogen tennissen? Er is hier maar een baan voor de hele camping! Tel uit je winst!

YVONNE : Hij is geloof ik de kluts kwijt, dat vroeg hij al een keer. *(Nettie brengt een paar soepborden, broodplank, mes en lepels naar buiten. Smijdt alles op de tafel. Gaat weer af. Fluistert)* Zij heeft de tafel nog niet eens afgeveegd!

JONNY : *(Snijdt een stuk brood af)* Ik verrek van de honger! *(Yvonne dekt met Astrid de tafel netjes met glas, porselein en servetjes. Jonny kijkt verbaasd toe)* *(Lacht)* Nooit geweten dat het Hilton hotel hiernaast was!

NETTIE : Waar is het Hilton hotel?

JONNY : Hiernaast, kom maar kijken. Alleen de kaarsen ontbreken nog. *(François legt het bestek op de tafel. Nettie komt op met geurige pan soep. Kijkt naar de burens en begint te lachen)* Wat ruikt dat lekker mam, het water loopt al uit mijn mond.

(Yvonne komt op met soepterrine, soep uit een pakje.)

ASTRID : *(Denkt dat hun soep zo lekker ruikt)* Heerlijk mam! *(Schuift aan tafel)* Waar zijn de crackers?

JONNY : *(Smijdt een stuk brood naar Astrid)* Cracker hebben?

ASTRID : *(Woedend, smijdt het terug.)*

FRANÇOIS : *(Ruikt de soep van de burens, trekt zijn neus op als hij hun soep ruikt)* Hum...soep uit een pakje!

YVONNE : *(Kwaad)* Stt....Dat hoeft de buurt niet te weten!

FRANÇOIS : Nee, dat ruiken zij ook wel zo!

OMA : (*Opgewekt terug met opa*) Het eten is al klaar zie ik!

OPA : (*Bij Nettie aan tafel*) Dat ruikt goed Nettie! Heerlijk!

OMA : (*Bij de tafel ruikt aan de pan*) Dat ruikt niet goed Yvonne! Bah!

YVONNE : Niet zo hard! Moet de hele camping dat horen?

NETTIE : U kunt een bord van mij hebben oma!

OMA : (*Voor Yvonne iets kan zeggen, zit oma al bij Nettie aan tafel*) Daar zeg ik niet nee tegen!

(Nettie doet soep op een bord. Opa geeft hem aan oma.)

OPA : (*Kijkt , pak het bord en servet bij Yvonne weg. Neemt een stoel. Gaat naast oma zitten, Vleiend*) Hier filmster! Eet smakelijk!

YVONNE : François! Dat kan toch niet! Dat past niet!

FRANÇOIS : Waarom niet? Mam is altijd eenvoudig gebleven. Dat kan ik van anderen niet zeggen.

ASTRID : Hoe kan oma nou zo iets doen!

FRANÇOIS : Ik kan haar geen ongelijk geven! Deze soep is niet te eten!

ASTRID : Mam! Kijk daar!

YVONNE : (*Gaat bij de caravan kijken. Astrid en François gieten de soep vlug terug. Opa ziet dat en fluistert de anderen in het oor*) Jullie zijn niet thuis! Het is hier maar behelpen in dat kleine ding!

ASTRID : Thuis is het de laatste tijd ook niet beter! Sinds pap zonder werk is, is de gezelligheid de deur uit!

YVONNE : Dan vertel je vader maar, dat hij snel werk moet gaan zoeken!

ASTRID : Ik geef niks op hoor! De lijst van het nieuwe schooljaar ligt thuis. U zorgt maar dat alles er is!

YVONNE : Astrid!

ASTRID : Het is mijn laatste jaar, jullie moeten zorgen dat ik mijn school kan afmaken. Hoe, dat zoekt pappa maar uit!

YVONNE : Pappa moet wel een oplossing vinden! Hij heeft zich dat zelf op de hals

gehaald!

ASTRID : Tegenwoordig moet je mee huichelen, en soms kromme dingen draaien.

Anders lig je er zo uit!

YVONNE : Pst! Niet zo hard!

FRANÇOIS : *(Kijkt triest voor zich uit.)*

NETTIE : Pap, breng die zak met kleren dadelijk naar Ankie.

OPA : Nettie geeft haar kont nog weg als die niet vast zou zitten.

OMA : Wees blij, dat er nog zulke mensen bestaan! Daar begin ik echt aan te twijfelen.

NETTIE : Dat vind ik heel gewoon, er zijn altijd mensen die het veel moeilijker hebben dan ik. Waarom dan niet een beetje helpen?

JONNY : Bij mam kan alles! Zij kan nooit nee zeggen!

OMA : Dan heb jij geboft met zo'n moeder.

JONNY : Ik heb al vroeg geleerd, alles te delen.

ASTRID : *(Stoot Yvonne aan)* Phoe!

OMA : Ben jij alleen Nettie ?

NETTIE : Mijn man is een paar jaar geleden verongelukt. Gelukkig is mijn vader er, daar heb ik veel steun aan.

YVONNE : Dat zien we! *(Maakt een drinkgebaar.)*

(Jonny begint op te ruimen. Haalt met een vinger het laatste restje soep uit de pan.)

OPA : Zo, dat heeft gesmaakt! Nu nog even die kleren naar Ankie brengen. Heb je zin om even mee te lopen schatje?

YVONNE : Mam..we...

OMA : Kom vlug knul, het is mij hier te spannend.

(Opa neemt de zak, samen wandelen ze weg. Yvonne ziet dat opa haar een arm geeft.)

YVONNE : François! Dat past toch niet! Je zult een hartig woordje met je moeder

moeten spreken!

ASTRID : Ik schaam mij dood! Pap, je moet er iets tegen doen hoor!

NETTIE : (*Steekt een sigaret op*) Zo, ik heb pauze! Vijf minuten voor de koningin!

YVONNE : Ik moet nog even naar de winkel. Geef de sleutels even van de auto François?

FRANÇOIS : Je kunt ook lopen! Dat is goed voor je lijn! En de frisse lucht brengt je misschien op andere gedachten.

YVONNE : De winkel is te ver weg. Ik heb geen zin om te sjouwen. Geef ook even geld voor boodschappen François?

ASTRID : Wacht ik ga mee, ze hebben leuke dingen daar! En dan hoef ik tenminste niet tegen die troep hier aan te kijken.

YVONNE : Francois!

FRANÇOIS : He!

YVONNE : (*Zacht*) Geld?

FRANÇOIS : Heb ik niet meer.

YVONNE : (*Kijkt schuw naar Nettie, die net doet of ze slaapt*) Wat bedoel je?

FRANÇOIS : Precies wat ik zeg!

JONNY : (*Springt op*) Kom, ik ga afwassen. Ik krijg het hier op de zenuwen. (*Af.*)

YVONNE : (*Kwaad*) Nou ziet je eens wat je ons aandoet! Gemeen is het!

ASTRID : Gemeen? Laf bedoel je! Zet een kind in de wereld. Doet dan zo iets stoms! Alleen omdat hij...

FRANÇOIS : (*Schreeuwt*) Zwijg! Snotneus die je bent!

YVONNE : François! Denk alsjeblieft aan....

FRANÇOIS : Jij houdt ook je bek! Stelletje egoïsten dat jullie zijn! Geld..Geld en nog eens geld! Ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken! (*Loopt gejaagd heen en weer.*)

YVONNE : Pst!

FRANÇOIS : Maar dat gaat veranderen! Reken maar! Ik pik het niet langer meer! Donder maar op! Donder maar allemaal op!

YVONNE : Opdonderen? Ben je gek geworden?

FRANÇOIS : Nee, nog beter! Ik donder op! Ben ik van al dat gezeik af! (*Smijt een stoel*)